

JAUME BARTUMEU CASSANY
EXCAP DE GOVERN

Fer pagar la vinyeta als visitants...

... i apaivagar la “insurrecció” empresarial

Aquest estiu el Govern s’ha despenjat amb una “gran” idea per aturar el creixement: fer pagar una vinyeta als turistes que ens visiten.

En la primera versió del projecte havia de pagar tothom ja fos treballador fronterer que pugés –d’Ax les Termes o de la Seu d’Urgell– a treballar a Andorra, turista que fes nit als hotels del país o visitant pel dia que anés a comprar al comerç. Tothom a passar per caixa!

El dissabte 24 d’agost el diari de Toulouse *La Dépêche*, diari d’abast regional de tota la zona veïna d’Andorra que aporta la gran majoria de clients del Pas de la Casa i del país, preguntava a la primera pàgina “*Faudra-t-il payer pour aller en Andorre?*” i deïa que el projecte inquietava els visitants francesos.

Per l’altra banda, l’alcalde de la Seu d’Urgell protestava als mitjans de comunicació davant una mesura perjudicial per als seus administrats. Tot seguit precisions, excuses i contradiccions apareixien als mitjans de comunicació.

Arran de les primeres queixes vam saber que els fronterers quedarien exclosos de la mesura. També hi haurà exempció per als turistes allotjats als establiments hotelers del país.

I els que puguen a comprar? No, aquests a passar per caixa. I els que venen a passar uns dies a casa d’amics o familiars? Doncs caldrà estudiar-ho cas per cas!

Algú s’ha plantejat a l’edifici del Prat del Rull, seu del ministeri que ha concebut l’estratègia, quants carrils caldrà a les fron-

teres per destriar fronterers, turistes, excursionistes i passavolants?

Per què el ministre de Turisme i Comerç s’ha tret del barret aquesta idea?

Per què el cap de Govern ha acceptat i avalat aquest deliri en el mateix moment que la Unió Europea està negociant amb Andorra l’aplicació del reglament Entry/Exit que vindrà a regular precisament les entrades i sortides del nostre país per la Farga de Moles i el Pas de la Casa?

Algú s’ha plantejat quants carrils caldrà per destriar fronterers, turistes i excursionistes?

El país està devastat per les rectificacions sense explicar i les mitges veritats

Potser hi ha una altra hipòtesi, surrealista però possible: que Xavier Espot ignorés el que havia de proposar el ministre de Turisme i Comerç i, a pilota passada, no el volgués desautoritzar, tot i que acabava de fer-ho amb la ministra d’Economia i Presidència en relació amb l’eventual convocatòria d’eleccions anticipades.

A Govern hi ha tres centres de poder que es disputen la direcció de la política econòmica: el ministre de Turisme i Comerç,

la ministra d’Economia i Presidència i el secretari d’Estat per les relacions amb Europa, que són tres vectors que estiren en direccions distintes.

Aquest país està anímicament devastat per les contínues rectificacions sense explicar, mitges veritats i enganys amb eufemisme que amaguen la realitat, que empra la comunicació cloroform oficial de manera sistemàtica. Patim el que Friedrich Hayeck havia definit com la “fatal arrogància”.

La sensació que transmeten els agents econòmics i socials és de desconcert, segons amb els interlocutors amb qui parlen i l’escassa competència tècnica i coneixement de la realitat en algun dels casos.

La presentació de l’Informe econòmic de la Cambra de Comerç, dimarts de la setmana passada, va ser un perfecte exemple d’aquesta preocupant situació. I el manifest del 18 de setembre publicat per nou entitats empresarials i professionals, plantant cara al Govern i entrant en la política activa al demanar als grups parlamentaris que presentin esmenes a la totalitat al projecte de llei del Govern és un altre exemple, força preocupant. Caldrà començar a encaixar interessos diversos i a reconstruir confiança desfetes, dues coses especialment difícils de conciliar.

I és en aquest trànsit entre el desig i la realitat, entre la promesa i la força per complir-la, que seria exigible la més gran transparència i les justificacions més honestes.